

Arrest

nr. 273 423 van 30 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 3 november 2021, diende op 3 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal nam op 3 februari 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 4 februari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 03/11/2020
Overdracht CGVS: 12/04/2021*

Je werd op 21 oktober 2021 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, van 09u47 tot 13u41. Je werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, Alonso Céline, en jouw advocaat, meester Hecq Elise loco Richir Juliette, waren aanwezig tijdens het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 14 april 2004 te Mogadishu (Yaqshid district – wijk Horseed). Je bent nog minderjarig. Je was er een student en was nog niet afgestudeerd, je had wel al de Koranschool beëindigd. Je hielp - naast jouw studies - ook nog jouw vader, hij was een dokter in Mogadishu. Je behoort tot de clan Hawiye. Jouw vader is overleden, je weet niet waar jouw moeder momenteel woonachtig is, je hoorde haar een laatste maal tijdens het jaar 2020. Ook van jouw broers en zussen – genaamd M., M., M., M., A., I., R. en F. - heb je sedert 2020 geen verder informatie meer gekregen, je blijft dan ook in het ongewisse voor wat hun huidige verblijfplaats betreft.

Je was op 07 april 2020 jouw vader, een dokter te Mogadishu, aan het helpen in zijn praktijk, toen vijf tot zes Al-Shabaab leden, gekleed in een soort van legeruniform, langs kwamen en jouw vader er ter plekke doodden. Je bracht het lichaam van jouw vader vervolgens naar het "Criminal Investigation Center (CID)" (gelegen te nummer 4 in Mogadishu) teneinde te onderzoeken wat er precies was gebeurd, om aan te tonen dat jouw vader wel degelijk werd vermoord en er een klacht in te dienen en de daders te kunnen opsporen en arresteren. Er werden foto's genomen en je legde er een verklaring af, verder werd je er evenwel niet geholpen. Vervolgens diende je het lichaam van jouw vader naar het overheidsziekenhuis Madina (in Wadajir district te Mogadishu) te brengen, er werd aldaar louter gesteld dat jouw vader was overleden, hij werd vermoord door middel van kogels in zijn hoofd. Het lichaam mocht door jou verder dan ook worden meegenomen en begraven. Eén dag na de moord op jouw vader kwam Al-Shabaab terug en werd jij door hen meegenomen. Je werd geblinddoekt en opgesloten in Beledu Amin (Lower Shabelle, Afgooye). Deze groepering stelde dat jij een klacht tegen hen had ingediend bij de regering, de ongelovigen. Je vroeg aan Al-Shabaab om de reden waarom jouw vader werd gedood, waarop het antwoord luidde dat jouw vader had geweigerd om hen geld te geven, jouw vader had het hier effectief voor zijn overlijden al met jou over gehad. Al-Shabaab stelde dan ook dat jij het bedrag, wat jouw vader eerder had geweigerd om te betalen, alsnog aan hen verplicht diende over te maken, het betrof 10.000 Dollar. Na een viertal maanden werd het door Al-Shabaab geëiste bedrag dan ook aan hen overgemaakt, jouw moeder had immers voor jou betaald. Voordat je uiteindelijk door Al-Shabaab werd vrijgelaten, gaven ze aan dat het bedrag dat door jouw moeder was betaald net voor jouw vrijlating, het volgende jaar ook terug zal moeten worden betaald. Al-Shabaab richtte zich in dit kader tot jou gezien jij de oudste van jouw vaders zonen betrof. Je besloot verder jouw klacht in te trekken en niet langer gerechtigheid voor jouw vader te zoeken. Je trok vervolgens naar het district Karan in Mogadishu, je verbleef er slechts een kleine twee weken. Jouw moeder stelde immers dat jouw vader voor jouw ogen werd gedood, jij de oudste van haar zonen betrof en zij niet zou willen dat jij zou worden gedood, ze besloot jou aldus uit het land weg te sturen. Je verliet uiteindelijk jouw land Somalië, je reisde via Ethiopië, Turkije, Griekenland en Italië naar België. Je kwam op 03 november 2020 alhier aan en je diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

Je legt ter staving van jouw asielaanvraag een foto van jou, van jouw vader en van het lijk van jouw vader, een brief van het 'CID', een "verklaring van dood" dd. 12 april 2020 en een "waarschuwing naar de familie en de dichtbij familie van Dokter H. M." voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Je stelt dat jij jouw vader, een dokter zijnde in Mogadishu, zou hebben bijgestaan in zijn praktijk, zich in een (apart) deel van jouw ouderlijke woning bevindend (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 21 oktober 2021 p. 11, hierna genoemd cgvs p. 11). Je zou immers de medicijnen voor jouw vader hebben gestockeerd, verder zou je ook de betalingen door de patiënten hebben gecontroleerd en zou je zelfs van jouw vader hebben geleerd hoe iemand een injectie te geven (cgvs p. 11). In dit opzicht – gelet op de nauwe samenwerking met jouw vader in zijn dokterspraktijk in jouw ouderlijk huis – is het dan ook ten zeerste opmerkelijk dat je zou voorhouden dat Al-Shabaab reeds voor de moord op jouw vader geld van hem zou hebben geëist en druk op hem zou hebben uitgeoefend, doch je hierover niets concreet zou weten te vertellen. Jou immers gevraagd om te vertellen over wat jouw vader jou al precies zou hebben verteld omtrent geld dat hij aan Al-Shabaab zou hebben dienen te betalen en mogelijke weigeringen door hem in dit kader, luidt jouw vaag antwoord als volgt: “Op een nacht vader heeft me erover verteld, hij vertelde me erover. Hij zei, mijn zoon, ik heb een druk van de mannen. Indien ik dood ben of een oude man werd, je bent mijn zoon die mijn taken overneemt. Dat was de reden waarom hij het me vertelde. Hij zei, de mannen vragen geld aan mensen. Ze vroegen mij om jaarlijks geld te betalen aan hen. Ik kon het niet betalen, ik kreeg die druk. Hij zei, ze kunnen alles doen. Ik vroeg vader, wat is er aan de hand. Is iemand bij u gekomen om geld te vragen? Neen ze hebben contact met me genomen, Islam belt naar u, je moet het geld van de Islam betalen. Dat kwam ik te weten, na zijn dood, dat hij door niemand anders kon zijn gedood dan door die mannen. Hij zei, ze zijn op me aan het wachten, hij zei ze zijn aan het wachten om te betalen, en ik heb geen definitieve tijd gegeven om te betalen, ik verschuif afspraak naar afspraak. Kort nadien, na dit verhaal, vader is gedood. Ja” (cgvs p. 15). Jou concreet gevraagd of jouw vader ooit al eens aan Al-Shabaab zou hebben betaald, geef je het volgende aan: “Ja, hij vertelde me dat, ik had hen betaald vroeger, maar ik vroeg hem niet hoeveel hij betaald had. Het is normaal, dat ze geld vragen aan de mensen, overal in het land” (cgvs p. 15). Jou concreet de vraag opgeworpen of jouw vader bijvoorbeeld jaarlijks aan Al-Shabaab zou hebben betaald en hoe lang hij dit dan al zou hebben gedaan, stel je het volgende: “Ik heb het al verteld, op die nacht, zei hij dat hij vroeger al had betaald, ik kan niet zeggen hoelang al of hoeveel van bedrag hij had betaald, ik kan enkel zeggen wat hij mij heeft verteld. Als mijn vader had gezegd ik betaalde vier jaar, het is een voorbeeld, dan kon ik het u nu zeggen” (cgvs p. 15). Gepolst om welke reden jouw vader in het verleden wel al aan Al-Shabaab zou hebben betaald, doch hij dit nu plots niet meer zou hebben kunnen opbrengen, geef je enkel aan dat het zou kunnen dat het mogelijks moeilijk voor jouw vader zou zijn geworden om te betalen (cgvs p. 16). Uit jouw verklaringen blijkt verder ook nog dat je er tevens geen enkel idee van hebt hoelang Al-Shabaab reeds aan jouw vader het aanzienlijke bedrag van 10.000 Dollar aan het vragen zou zijn geweest. Zo geef je eerst aan dat jouw vader zou hebben verteld dat hij maandelijks in stukken zou hebben kunnen betalen, of ééns per jaar, om vervolgens het volgende te stellen: “Ik zei u al, ik zal het nogmaals zeggen, ik heb het niet gehoord, hoelang betaalde hij aan hen. Hij heeft enkel gezegd, dat hij vroeger had betaald, hij zei niet specifiek welke jaren al, dat jaar toen hij het tegen me zei, was in 2020. Ik zal nogmaals herhalen, hij zei ik krijg druk van die mannen. Ze vroegen me zakat geld, ik kan niet dit jaar betalen, en ik wil niet hen betalen. Ik wil niet meer contact met hen, hen niet meer betalen. Hij zei het is niet de eerste keer, dat ze me vroegen belasting te geven aan hen, hij zei het is niet vreemd voor me dat ze vragen om belastingen te geven” (cgvs p. 16). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat jij, de oudste zoon van jouw vader en hem als dokter te Mogadishu bijstaande in zijn praktijk, zich bevindend in jouw ouderlijk huis, enkel zou kunnen aangeven dat jouw vader reeds voor zijn dood aan Al-Shabaab belastingen of zakat zou hebben betaald, doch je totaal niet – zelfs niet per benadering – zou kunnen weergeven over welke tijdsspanne we dan zouden spreken en over welk bedrag het mogelijks zou kunnen gaan. Dit is des te meer opmerkelijk gezien jij naar jouw mening tevens de persoon zou zijn die als oudste zoon de taken van zijn vader – waaronder het betalen van zakat aan Al-Shabaab – zou dienen over te nemen indien jouw vader op leeftijd zou zijn of na zijn overlijden. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom jouw vader jou hier niet meer over zou hebben geïnformeerd. Er kan ten slotte nog worden opgemerkt dat het onlogisch lijkt dat Al-Shabaab uiteindelijk zou overgaan tot de moord op jouw vader, gezien zij op deze manier dan ook de enige kostwinnaar binnen jouw gezin zouden hebben weten uit te schakelen.

Je stelt verder jouw vader zijn lichaam naar het "Criminal Investigation Center (CID)" (gelegen te nummer 4 in Mogadishu) te hebben gebracht, teneinde te onderzoeken wat er precies zou zijn gebeurd, om aan te tonen dat jouw vader zou zijn vermoord en een klacht in te dienen en de daders te kunnen opsporen en arresteren. Er zouden toen foto's zijn genomen en je zou er een verklaring hebben afgelegd, verder zou je er evenwel niet zijn geholpen. Vervolgens zou je het lichaam van jouw vader naar het overheidsziekenhuis Madina (in Wadajir district te Mogadishu) hebben dienen te brengen, er zou aldaar louter zijn gesteld dat jouw vader zou zijn overleden, hij zou zijn vermoord door middel van kogels in zijn hoofd. Het lichaam zou door jou verder dan ook mogen worden meegenomen en begraven. Je legt ter staving hiervan een document van het 'CID' – opgesteld door Col. Gulled Sheikh Hussein - en een "verklaring van dood" dd. 12 april 2020 – opgesteld door Prof. Maxamed Yuusuf Xasan van het Madina ziekenhuis – voor. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat je de originele documenten hiervan niet weet voor te leggen. Ook bevat het document van het 'CID' – overigens ongedateerd - een zeer rare zinsconstructie: "The Criminal Investigation Department (C.I.D.) of Somali National Police Force do hereby Certify that Dr H. H. S. According to the Madina Hospital Doctor They brought to the Hospital On 07.04.2020, Cause of death Shot in The Head". Het opstellen van een dergelijk document, bovendien in het Engels, heeft vooreerst een zeer hoog gesolliciteerd karakter en gezien de graad van corruptie binnen Somalië heeft dit dan ook geen enkele bewijswaarde voor de door jou aangebrachte feiten. Zoals blijkt uit de toegevoegde landeninformatie is Somalië één van de meest corrupte landen ter wereld, waarbij op alle vlakken en in alle lagen van de verschillende instellingen activiteiten worden verricht en documenten worden verstrekt tegen betaling. Verder spreekt dit door jou neergelegde document afkomstig van het 'CID' ook nog eens jouw eigen verklaringen tegen. Zo gaf je, zoals supra reeds aangegeven, zelf aan jou eerst naar het CID te hebben begeven en pas daarna naar het ziekenhuis te zijn gegaan, terwijl het door jou neergelegde document, opgesteld door het 'CID', reeds melding maakt van een verklaring, afgelegd door de dokter van het ziekenhuis (cgvs p. 14-15). Deze door jou neergelegde documenten weten dan ook jouw verklaringen niet te ondersteunen, integendeel.

Je verklaart verder dat jij, één dag na de moord op jouw vader, door Al-Shabaab zou zijn meegenomen. Je zou zijn geblinddoekt en zou zijn opgesloten in Beledu Amin (Lower Shabelle, Afgooye). Deze groepering zou toen hebben gesteld dat jij een klacht tegen hen zou hebben ingediend bij de regering, de ongelovigen. Je zou toen ook aan Al-Shabaab om de reden waarom jouw vader zou zijn gedood hebben gevraagd, waarop het antwoord zou hebben geluid dat jouw vader zou hebben geweigerd om hen een bepaald bedrag te geven. Al-Shabaab zou dan ook hebben gesteld dat jij het bedrag, wat jouw vader eerder zou hebben geweigerd om te betalen, alsnog aan hen verplicht zou dienen over te maken. Je verklaart verder dat, na een viertal maanden in detentie te hebben vertoefd, het door Al-Shabaab geëiste geld aan hen zou zijn overgemaakt, jouw moeder zou immers voor jou hebben betaald. Voordat je door Al-Shabaab vervolgens zou zijn vrijgelaten, zou Al-Shabaab hebben aangegeven dat het bedrag dat door jouw moeder zou zijn betaald net voor jouw vrijlating, het volgende jaar ook terug zal moeten worden betaald. Al-Shabaab zou zich in dit kader tot jou hebben gericht, gezien jij de oudste van jouw vaders zonen zou hebben betroffen. Je zou vervolgens naar het district Karan in Mogadishu zijn getrokken, je zou er slechts een kleine twee weken hebben verbleven. Jouw moeder zou immers hebben gesteld dat jouw vader voor jouw ogen zou zijn gedood, jij de oudste van haar zonen zou zijn en zij niet zou willen dat jij zou worden gedood, ze zou dan ook hebben besloten om jou uit het land weg te sturen. Je verliet uiteindelijk jouw land Somalië, je reisde via Ethiopië, Turkije, Griekenland en Italië naar België. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat uit jouw relaas overduidelijk blijkt dat jij door Al-Shabaab, na een som van 10.000 Dollar aan hen te hebben betaald, gewoonweg zou zijn vrijgelaten en er op het moment van jouw vertrek uit Somalië dan ook geen concrete dreiging meer zou hebben bestaan. Al-Shabaab zou bij jouw vrijlating immers louter hebben gesteld dat jij dit bedrag jaarlijks aan hen zou moeten blijven betalen. Jou dan ook gevraagd naar de concrete reden waarom je Somalië zou hebben verlaten, geef je aan dat "de mannen" die jouw vader zouden hebben vermoord, jou ook gaan vermoorden (cgvs p. 22). Gevraagd of dit zo zou zijn omdat je het bedrag niet zou kunnen betalen, stel je het volgende: "Ja, de belastingen. Bijvoorbeeld overheid hier vraagt belastingen aan de zakenmensen. Ongeveer hetzelfde, die mannen vragen het geld, belastingen, zakat, aan de mensen. Grootste probleem is, als ik niet doe wat vader werd gevraagd, zal ik ook vermoord worden" (cgvs p. 22). Uit jouw verklaringen blijkt dan ook dat jouw actuele vrees bij een terugkeer naar Somalië louter hypothetisch van aard is, immers jouw schuld zou – door middel van het betalen van een bedrag van 10.000 Dollar – reeds aan Al-Shabaab zijn afgelost en je stelt verder louter hypothetisch dat Al-Shabaab jou in Somalië zal vermoorden gezien jij ook in de toekomst op jaarlijkse basis dit bedrag zal moeten ophoesten en dit voor jou geen haalbare kaart zou zijn. Ook lijkt het bevreemdend dat Al-Shabaab - na het vermoorden van jouw vader, overigens de enige kostwinner in het gezin - nog steeds hetzelfde geëiste bedrag als voor zijn overlijden, namelijk 10.000 Dollar, zou aanhouden, dit gezien zakat (cfr. de belastingen door Al-Shabaab geïnd) normaliter op basis van een persoon/gezin zijn/hun rijkdom/inkomen wordt berekend, wat na de dood van jouw vader normaliter

drastisch zou zijn moeten gedaald: "Zakat (alms collection) is an annual religious obligation to pay a specific percentage of a person's wealth to the poor. Zakat is usually levied at an annual rate of 2.5 per cent of the net wealth of an individual or business. Al-Shabaab exploits the religious obligation of zakat to further justify its "taxation" of the population" (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Je geeft ten slotte nog aan dat jouw familie, na jouw vertrek uit het land, nog problemen in Somalië in dit kader zou hebben gekend: "De laatste keer hoorde ik van moeder, toen ik in Turkije was, ik vroeg haar hoe is het met jullie, ze zei dat, toen je het land verliet, ik werd slachtoffer en jouw broers en zussen ook door jou. Ze zei dat zij kreeg een bedreiging, sms'en, van de terroristen, die op zoek naar u waren. Ik weet niet hoe het gaat eindigen" (cgvs p. 21). Jou gevraagd waarom ze op zoek zouden zijn geweest naar jou, geef je het volgende aan: "Want ze zeiden tegen mij, je moet een bedrag aan ons geven elk jaar. Normaal gezien ze krijgen het van vader, vader is overleden, ze wilden het van mij het volgend jaar" (cgvs p. 21). Gesteld dat je toch nog maar net aan Al-Shabaab 10.000 Dollar zou hebben betaald, net voor jouw vertrek uit Somalië (cfr. augustus 2020), en waarom ze toen al bezig zouden zijn geweest met volgend jaar, stel je: "Het is een waarschuwing, om ze schrik aan te jagen. Ik ben te weten gekomen dat vader leefde in angst. Ze zeggen als je het niet doet, we gaan u vermoorden. Ik kon niet in angst wonen, ik kon niet het bedrag betalen" (cgvs p. 21). Naar jouw mening zouden ze eerst zakat aan jouw vader hebben gevraagd, dan aan jou en nu aan jouw moeder (cgvs p. 21). Men kan evenwel logischerwijze niet inzien dat jij net voor jouw vertrek uit Somalië – in augustus 2020 – nog jouw schulden aan Al-Shabaab (cfr. 10.000 Dollar) zou hebben ingelost, en deze groepering reeds tijdens jouw verblijf in Turkije (cfr. augustus – november 2020 en aldus amper drie maanden later, zie "Verklaring DVZ" dd. 09 april 2021 p. 13) naar jou op zoek zou zijn geweest en jouw moeder zou hebben lastiggevallen, dit enkel en alleen om haar reeds te waarschuwen en schrik aan te jagen in het kader van de jaarlijkse betaling van Al-Shabaab hun belastingen of zakat. Overigens verklaarde je bij DVZ dat Al-Shabaab een brief zou hebben geschreven, stellend dat je elk jaar zakat zou dienen te betalen (zie vragenlijst CGVS dd. 09 april 2021 vraag 5: "dezelfde dag schreven ze een brief waarin stond dat ze elk jaar zakaat ontvingen van mijn vader en dat ze dat nu telkens aan de familie zouden vragen"), doch verklaar je voor het CGVS dan weer deze brief niet te kunnen voorleggen: "Neen, ik heb dat niet meegenomen. Ik heb het in het land gelaten. Ik wist niets dat me dit zou gevraagd worden" (cgvs p. 23). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen en houdt enkel een bijkomende indicatie voor de onwaarachtigheid van jouw verklaringen in. Andere documenten werden je namelijk wel toegestuurd door jouw moeder. Het is dan ook opmerkelijk dat deze brief, die een meer concrete verwijzing naar jouw problemen zou bevatten, jou niet werd bezorgd.

Je legt verder nog een "waarschuwing naar de familie en de dichtbij familie van Dokter H. M." voor. Er kan vooreerst worden opgemerkt dat je er niet in slaagt om het originele document ervan voor te leggen. Je stelt immers in dit kader enkel over een foto ervan op jouw telefoon te beschikken, je zou niet alles kunnen meenemen en schrik hebben gehad, indien je zou hebben geweten dat er naar zo een document zou worden gevraagd, zou je een foto hebben genomen toen jouw vader aan het bloeden zou zijn geweest (cgvs p. 23). Ook blijkt het door jou neergelegde document ongedateerd te zijn, evenmin staat er enige afzender op vermeld. Dergelijk document kan dus door eender wie en gelijk wanneer zijn opgesteld. Jou gevraagd wie deze "dreigbrief" dan wel zou hebben geschreven, stel je enkel het volgende: "Toen ik zei dat moeder zei, toen ik in Turkije was, ze had schrik, ik bedoel deze brief. Ze zei, sinds je het land verliet, krijgen we sms'en, bedreigingen. Ik heb haar gevraagd, de bedreigingen door te sturen, ze stuurde me deze sms door" (cgvs p. 23). Het zou verder naar jouw mening geen sms betreffen, het zou een uitgedeelde brief/berichten inhouden, gedeponereerd aan jouw ouderlijk huis (cgvs p. 23). Jouw moeder zou dit vervolgens naar jou via whatsapp hebben doorgestuurd (cgvs p. 23). Verder is er in dit document sprake van een zekere Dokter H. (M.), terwijl jij als naam voor jouw vader A. S., H. zou hebben opgegeven ("Verklaring DVZ" dd. 09 april 2021 p. 9 en cgvs p. 12). Jou met deze bevindingen geconfronteerd, geef je aan dat het misschien verkeerd zou zijn, om jou vervolgens af te vragen over welk papier het precies zou gaan, om dan weer te stellen dat het een fout van de overheid zou betreffen (cgvs p. 23). Nadat de Protection Officer jou vervolgens het papier toonde, gaf je aan dat het zijn bijnaam zou betreffen, hij zou immers tijdens de regering van Siad Barre als M. T. worden genoemd, dit zou een bijnaam betreffen, jouw vader zou lang haar hebben gehad (cgvs p. 23). Gezien je nu wederom een andere naam – om jouw vader mee te benoemen – zou hebben aangegeven, werd er jou nogmaals geconfronteerd met de naam op het document zijnde "H. M.", waarop je nogmaals gewoonweg aangaf dat het een bijnaam van jouw vader zou betreffen (cgvs p. 23). Ten slotte wordt er in dit document helemaal niet gesproken over het betalen van zakat aan Al-Shabaab en betreffen het enkel en alleen loze bedreigingen (cgvs p. 17). Gezien bovenstaande opmerkingen kan dergelijk document dan ook niet volstaan om de door jou voorgehouden vrees voor Al-Shabaab bij een terugkeer naar Somalië aannemelijk te maken.

Uit de door jou neergelegde foto's, naar jouw mening van jouw vader en jouw vader zijn lijk, en de getoonde video waarbij het lichaam van jouw vader zou worden gewassen, kan ten slotte allesbehalve

worden afgeleid dat dit wel degelijk jouw vader zou betreffen (cgvs p. 23). Hoewel er volgens jouw voogd en advocaat een foto van jou en van jouw vader zou bestaan, waaruit zou blijken dat jullie op elkaar zouden lijken (cgvs p. 23), kan er hieruit nog steeds niet eenduidig en sluitend worden vastgesteld dat dit wel degelijk jouw vader zou betreffen noch dat hij om persoonlijke problemen door Al Shabaab zou zijn gedood. Deze foto's en video weten bovenstaande bevindingen dan ook niet om te buigen, met name dat de door jou voorgehouden vrees voor Al-Shabaab bij een terugkeer naar Somalië niet aannemelijk werd bevonden.

De foto van jou, naar jouw mening genomen in de praktijk/apotheek van jouw vader, geeft enkel en alleen weer dat jij voor een medicijnenkast staat. Overigens wordt er niet onmiddellijk in twijfel getrokken dat jouw vader dokter was, noch dat jij hem hierbij zou hebben bijgestaan.

Voorts werd op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 29 oktober 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gezien bovenstaande opmerkingen maak je dan ook niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/>

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld

onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat jij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Zoals hierboven werd vastgesteld laat je na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, word je geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 21 oktober 2021.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid, van artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, artikel 14, 3, onder d), van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 12 van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 24, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 22bis van het Handvest van de grondrechten."

Verzoeker wil in eerste instantie de aandachtig vestigen op zijn minderjarigheid en de daarbij gepaarde kwetsbaarheid.

Verzoeker betwist de argumentatie dat hij op de hoogte had moeten zijn van de details rondom de zakat die zijn vader moest betalen aan Al-Shabaab. Verzoekers vader nam alle beslissingen, terwijl verzoeker zelf nog een kind was die zijn vader enkel assisteerde. Verzoeker werkte verder slechts twee dagen per week met zijn vader en ging nog niet lang met zijn vader mee naar de praktijk. Daarnaast kwam Al-Shabaab niet persoonlijk naar de praktijk van verzoekers vader maar telefoneerden ze hem. Gelet op het voorgaande kon verzoeker onmogelijk weten hoelang en hoeveel zijn vader betaalde aan Al-Shabaab. Het enige wat verzoeker weet is datgene wat zijn vader hem vertelde, met name dat hij 'het geld van de Islam' betaalde. Verzoekers vader wilde hem enkel waarschuwen voor een toekomstige situatie, er kan van verzoeker niet worden verwacht dat hij zijn vader hierover zou ondervragen gezien diens jonge leeftijd.

Wat de zakat betreft moet worden vastgesteld dat de methodes beschreven door verzoeker overeenstemmen met de objectieve informatie hieromtrent.

Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing onterecht voorhoudt dat het ongeloofwaardig is dat Al-Shabaab zijn vader zou vermoorden, daar deze de voornaamste bron van inkomsten voor het gezin was. Het gezin had echter twee percelen land, de erfenis van hun vader en nog een bedrijf. Daarbij blijkt uit de objectieve informatie dat personen die geen zakat betalen wel degelijk worden gedood (verzoekschrift, stukken 3-5).

Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoeker precieze verklaringen aflegde omtrent de moord op zijn vader tijdens het persoonlijk onderhoud. Bij lezing van deze verklaringen kan niet worden ontkend dat verzoeker getuige was van de moord op zijn vader. Verder legt verzoeker ook foto's en een video van het lichaam van zijn vader neer.

Wat de vermeende tegenstrijdigheid omtrent het attest van de CID betreft, blijkt dit een vergissing te zijn vanwege de commissaris-generaal. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat dit document niet werd verkregen toen hij initieel naar de CID ging, maar nadat hij van het ziekenhuis terugkeerde. Het CID nam zelf contact op met het ziekenhuis.

De overlijdensakte werd door het ziekenhuis opgesteld enkele dagen na de dood van zijn vader (7 april) op 12 april. Verzoeker merkt op dat het document van de CID een e-mailadres en telefoonnummer bevat, waardoor de commissaris-generaal hen gemakkelijk kon contacteren om de waarachtigheid van het document te verifiëren. Verder bevat het document ook een officieel embleem. Ook legde verzoeker een foto van zijn vader in leven en vervolgens een foto van zijn lijk neer.

Verzoeker wijst hierbij op het gegeven dat de bewijslast gewoonlijk gedeeld wordt en dat in geval van verzoeken van minderjarigen het nodig kan zijn dat deze zwaarder ligt bij de beoordelaar.

Voorts moet worden vastgesteld dat verzoeker gedetailleerd kon vertellen over zijn ontvoering, ondanks zijn jonge leeftijd. De bestreden beslissing had ook geen kritiek op de ontvoering, hetgeen versterkend moet werken qua geloofwaardigheid van verzoeker.

Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet kan worden gevolgd waar deze stelt dat verzoeker bij terugkeer zou vrijgesteld zijn van de schuld van 10.000 dollar, gezien deze reeds werd betaald. Gezien het geld van de familie van verzoeker, de dood van zijn vader, zijn detentie en de zakat-praktijk in Somalië zal verzoeker wel degelijk worden gehouden tot betaling. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet vindt toepassing, omdat verzoeker werd gedetineerd en zijn vader werd vermoord.

Ook de dreiging van Al-Shabaab jegens verzoekers moeder moet geloofwaardig worden geacht. Gelet op de reeds uiteengezette praktijken van Al-Shabaab inzake zakat, is het geloofwaardig dat Al-Shabaab de moeder van verzoeker bedreigt, zodat ze op een later moment een betaling van haar kunnen innen.

Wat de waarschuwing betreft die na het vertrek van verzoeker werd afgeleverd, stelt verzoeker dat het een bijnaam van zijn vader was die erop stond vermeld.

Hij gaat tot slot in op zijn financiële situatie en licht toe als volgt:

"Uit het verhoor van M. blijkt dat hij in Mogadishu een hoge levensstandaard had : zijn vader was arts en werkte zeven dagen per week. Ze hadden een huis en twee stukken land.

*Hij ging naar school en is hoog opgeleid.
Er was geen reden voor hem om zijn land te verlaten."*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- Artikel "Somalia Conflict: Al-Shabab 'collects more revenue than government'" van BBC van 26 oktober 2020, www.bbc.com/news/world-africa-54690561 (stuk 3);
- Country Policy and Information Note "Somalia: Al Shabaab" van Home Office van november 2020 (stuk 4);
- EASO-rapport "Somalia Actors" van juli 2021 (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 29 april 2022 voegt de commissaris-generaal volgende landeninformatie:

- EASO-rapport "Security Situation" van september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Somalia_security_situation_20210920.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> (stuk 1);
- COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 28 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220228.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> (stuk 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers relaas werd niet aannemelijk geacht daar het niet geloofwaardig werd bevonden dat verzoekers vader hem niet meer informatie zou verschaffen over de betalingen aan Al-Shabaab (i), het niet logisch is dat Al-Shabaab zijn vader zou doden (ii) de documenten neergelegd door verzoeker diens verklaringen niet ondersteunen (iii), verzoekers verklaringen over de verder verschuldigde betalingen aan Al-Shabaab niet aannemelijk zijn (iv).

Verzoeker slaagt er niet in om de terecht vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Vooreerst kan verzoeker geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing door op louter algemene en theoretische wijze naar diens jeugdige leeftijd te verwijzen. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat de bestreden beslissing geen rekening hield met diens minderjarigheid en de daaruit voortvloeiende kwetsbaarheid. De Raad merkt hierbij op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op aangepaste vragen inzake zijn beweerd problematiek. Er kan worden aangenomen dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen vijftien, bijna zestien jaar oud was ten tijde van zijn beweerd vertrek uit Somalië, de jaren des onderscheids had bereikt. Naast zijn positie als oudste zoon van het gezin, blijkt dit ook uit de beschrijving van zijn taken in de dokterspraktijk van zijn vader. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verwijzing naar zijn leeftijd geen afdoende verschoningsgrond biedt voor zijn ongeloofwaardige verklaringen, te meer de bestreden beslissing verzoekers minderjarigheid in acht nam bij de vaststelling van bijzondere procedurele noden.

Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar deze voorhoudt dat het aannemelijk is dat hij niet op de hoogte was van de juiste betalingen die zijn vader aan Al-Shabaab deed. De bestreden beslissing vermeldt terecht dat verzoekers vader hem zelf vertelde over de betalingen aan Al-Shabaab, dit gezien verzoeker als oudste zoon de taken van zijn vader diende over te nemen. Het is hierbij niet geloofwaardig dat de vader van verzoeker geen verdere informatie zou verstrekken over deze betalingen, temeer daar de vader van verzoeker hem klaarblijkelijk wilde voorbereiden op het overnemen van diens taken (Notities persoonlijk onderhoud, stuk, p. 15). Men zou dan ook redelijkerwijze verwachten dat verzoekers vader hem ten volste zou voorbereiden op de moeilijkheden die hij mogelijks met Al-Shabaab zou kunnen ervaren, *quod non*. Van verzoeker wordt ook een zekere mate van nieuwsgierigheid verwacht hieromtrent. Zijn verweer dat hij zijn vader niet onderwierp aan een verregaande ondervraging is niet dienstig, daar

zelfs enige oppervlakkige vraagstelling ontbrak. Dat verzoeker niet persoonlijk getuige was van de afpersing door Al-Shabaab doet geen afbreuk aan diens onwetendheid. Zoals hierboven werd uiteengezet had verzoeker immers de opportuniteit om hierover meer informatie te verschaffen.

De Raad merkt verder op dat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader Al-Shabaab niet betaalde (Notities persoonlijk onderhoud, stuk, p. 15), minstens wordt op geen enkel wijze toegelicht hoe zijn vader tot deze beslissing kwam. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader niet kon betalen en niet wilde betalen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk, p. 15, 16). Nochtans blijkt uit de landeninformatie neergelegd door verzoeker dat het niet betalen van de belasting aan Al-Shabaab ernstige gevolgen kan hebben voor iemands persoonlijke veiligheid en zelfs de dood tot gevolg kan hebben (verzoekschrift, stukken 3-5). Evenwel blijkt dat verzoekers vader in het verleden steevast deze belasting betaalde (Notities persoonlijk onderhoud, stuk, p. 15, 16). Verder blijkt ook dat verzoekers familie over gronden beschikten ter waarde van minstens 50.000 dollar (Notities persoonlijk onderhoud, stuk, p. 20). Ook in het verzoekschrift wordt verwezen naar de sterke financiële situatie van het gezin. Gelet op het voorgaande is het niet consistent en daarom niet geloofwaardig dat de vader van verzoeker Al-Shabaab niet zou betalen.

Voorts stelde de beslissing terecht dat het weinig logisch is dat Al-Shabaab verzoekers vader zou doden. Niettegenstaande de objectieve informatie die stelt dat wanbetalers mogelijks de dood riskeren, moet worden gesteld dat verzoekers vader reeds in het verleden betalingen had gedaan aan Al-Shabaab. Gezien verzoekers vader laatst 10.000 dollar verschuldigd was, hetgeen een bijzonder groot bedrag is in de Somalische context, kan ervanuit worden gegaan dat de vader van verzoeker een belangrijke bron van inkomsten was voor Al-Shabaab (Notities persoonlijk onderhoud, stuk, p. 15). Indien Al-Shabaab de vader van verzoeker hadden gedood, dan waren ze afhankelijk van een 15-jarige jongen, een onzekere bron van inkomsten in vergelijking met diens vader. Het gegeven dat verzoekers familie over waardevolle gronden beschikte doet hieraan geen afbreuk, gezien de inkomsten hieruit eindig zijn.

Voorts kan de bestreden beslissing worden gevolgd waar deze stelt dat de neergelegde foto's en de video van verzoekers vader en diens lichaam niet onomwonden tot de vaststelling leiden dat het om verzoekers vader gaat. Elk objectief identiteitsdocument ter staving van de identiteit van verzoekers vader ontbreekt. De blote beweringen in verzoekschrift over deze bewijsstukken zijn dan ook niet dienstig.

Evenmin kunnen de verklaringen van de veiligheidsdiensten, noch het ziekenhuisattest verzoekers ongeloofwaardige verklaringen remediëren. Nog los van het feit dat deze twee documenten niet in overstemming zijn met elkaar, stelt de bestreden beslissing bovenal terecht dat de landeninformatie wijst op de relatieve bewijswaarde van zulke documenten gezien de hoge graad van corruptie. Daarenboven betreffen het slechts kopieën waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Uit de opmaak van het ziekenhuisattest blijkt dit overigens op het eerste zicht. Verzoekers argument dat de commissaris-generaal contact moest opnemen op basis van de gegevens op het document van de veiligheidsdiensten kan niet worden weerhouden. De Raad acht de gegevens op dit document niet leesbaar. Bovendien ligt de bewijslast, niettegenstaande verzoekers minderjarigheid, in de eerste plaats bij verzoeker. In het kader van zijn verzoek had hij verder contact kunnen opnemen met de desbetreffende autoriteiten teneinde meer zekerheid te verschaffen.

Het bewijsstuk dat verzoeker neerlegt omtrent een bedreiging gericht aan dokter H. M. doet verder afbreuk aan verzoekers verklaringen. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoekers vader H. A. S. zou zijn, terwijl de brief aan H. M. is gericht. Het gegeven dat verzoeker hiermee geconfronteerd zou stellen dat het een fout was om dan plots te stellen dat zijn vader gekend was als M. T., wat nog steeds niet overeenkomt de naam op de dreigbrief, ondermijnt diens geloofwaardigheid op ernstige wijze. De loutere herhaling in verzoekschrift dat het een bijnaam zou betreffen gaat dan ook voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De Raad merkt bij deze stukken op dat verzoeker stelt dat ze vanop zijn gsm zouden komen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 23). Verzoeker zou zo een video van zijn vader hebben opgenomen met zijn gsm en zou ook berichten via whatsapp van zijn moeder hebben ontvangen. Verzoeker verklaarde echter dat hij voor het laatst contact had met zijn moeder had toen hij zich in Turkije bevond rond het jaar 2020, zijn telefoon werd immers toen gestolen waarna hij al het contact verloor (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13, 21). Dat verzoeker plots documenten zou neerleggen afkomstig van zijn gsm doet vermoeden dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt omtrent het contact met zijn familie.

Nochtans betreft de verdere, beweerde vervolging van verzoekers familie door Al-Shabaab een essentieel element van zijn asielrelaas. Dat verzoeker de verdere contacten met zijn familie verhult doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verder merkt de Raad ook op dat verzoekers verklaringen doorheen de asielprocedure niet eenduidig zijn. Zo blijkt dat verzoeker op 3 november 2020 tijdens zijn interview voor niet-begeleide minderjarigen stelde dat hij een vrees had voor rekrutering door Al-Shabaab (Dossier DVZ, stuk 7, MINTEH-fiche). Dit strookt allerm minst met verzoekers latere verklaringen, waarvan rekrutering geen enkele sprake was.

De verwijzing in verzoekschrift naar landeninformatie die de afpersingspraktijken en methodes van Al-Shabaab beschrijven zijn niet bij machte om de vastgestelde ongeloofwaardigheden te remediëren. Verzoeker slaagt er immers niet in om *in concreto* zijn problemen met Al-Shabaab aannemelijk te maken. Evenmin slaagt verzoeker er in om de ongeloofwaardigheden te remediëren door te verwijzen naar de doorleefdheid van diens verklaringen. De vermeende details van zijn verklaringen wegen immers niet op tegen de vastgestelde inconsistenties.

De bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problematiek. Ook de verdere problemen met Al-Shabaab, met name verzoekers ontvoering, de bedreiging aan zijn adres en de verdere inning van een zelfde bedrag aan zakat, vloeien voort uit een relaas dat niet aannemelijk wordt gemaakt.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet toepassing vindt.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat het in huidige stand van het onderzoek aannemelijk is dat verzoekers ouders afkomstig zijn van Mogadishu en verzoeker zelf heeft gewoond in Mogadishu. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoeker betwist deze beoordeling overigens niet in verzoekschrift.

De informatie die werd neergelegd in aanvullende nota door de commissaris-generaal bevestigt de bovenstaande beoordeling.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP